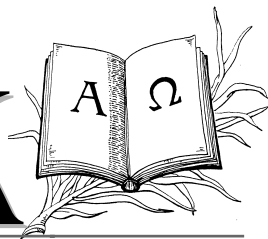

Békehírmők

2010. február 7.

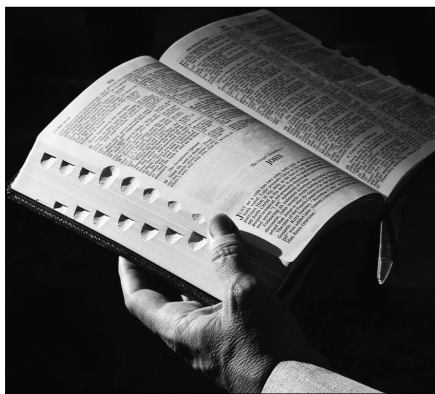
ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CIV. ÉVF. 6. SZÁM

Bibliás baptisták

A nagyvilág baptistáinak és a Magyar Baptisták Világszövetségének vasárnapja

A baptista szellem kezdeteitől fogva az egyes megtért hívők személyes bibliatanulmányozásaira épült, mert a Szentírásnak adott kizárólagos tekintélyt. Ezért tartjuk nagyon fontosnak, hogy mindenkinek saját Bibliája legyen. Ezért ajándékozunk már gyermekeinknek Bibliát, mielőtt olvasni tudnak. A Szentírás központi szerepe viszont sosem merült ki a napi áhítatok gyakorlásában.

A baptista szellem igényli azt a felelősséget tagjaitól, hogy idejüket nagymértékben a Biblia tartalmának egyre jobb megismerésére, és ezen ismeretek gyakorlatba ültetésére szánják.

Ezért a baptista gyülekezethez tartozók az íráskor megértésére nagy hangsúlyt helyeznek. Ez teszi képessé a baptista hívőt a Szentlélek vezetése nyomán a helyes lelki ítéletalkotásra. A Bibliával alapos teológiai ismeretek alapján foglalkozó testvéreinkre nagyon nagy szükségünk van, de a Bibliával való alapos foglalkozás nem az ő privilégiumuk, hanem minden hívő kötelessége.

Ne hagyjuk abba a Biblia tanulását!

Ezért minden erőnkkel fáradozunk kell egyéni, családi és gyülekezeti életünk biblikus felépítéséért, egyáltalán a biblikus gondolkodásért. Ez nyújthat egyedül védelmet a baptista szellemnek akkor, mikor bennünket nem véd a Biblián kívüli dogmatikai rendszer. Ezt a védelmet csak a biblikus értelemre alapozott egészséges lelki élet biztosítja.

Ez a dogmatikahiány viszont azt várja tőlünk, hogy bibliai gondolkodásunkat szüntelenül vessük össze, hogy így – ahol szükséges – kiigazíthassuk egymást. Ebben a gyakorlatunkban nem szabad leértékelnünk a teológiának azt a támaszát, amelynek segítségével értelmes felelősséggel olvashatjuk és érthetjük az Írásokat.

Tanulni azoktól kell, akiktől érdemes. Meg kell őket keresni, ha áldozattal is jár. „(Jézus) a templomban, a tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte őket...” (Lk 2,46) Jézus 12 évesen bemelegkedett a jeruzsálemi templom papjai és írástudói közé. Tehát hatodikosforma lehetett. Többet akart megtudni a mennyei Atyjáról. Mert kérdezni, és mert azoktól kérdezni, akik alkalmasak voltak a válaszadásra.

Ez, a hozzáértőktől kért segítség védhet meg akár az értelmetlen fundamentalizmustól, akár az egyénieskedő szubjektívizmustól. Az ilyen módon helyesen értett ige gyűjti meg a hit fényét, mert minden más szikra vagy tűz nem fog krisztusi életet gyümölcsözni.

Szomjazzunk az Igére!

Sok hívő azért nem olvassa még többet a Bibliát, mert sok helyet nem ért, és azért nem érti, mert nem szán időt és energiát a Biblia tanulási módszereinek és eszközeinek megismerésére.

Van egy mondás, mely szerint azon a napon kezdődik el a halálad, mikortól elfelejtesz kérdezni. A kérdés a tanulás alapja. Sokan azt hiszik, hogy ha kérdeznének, akkor elárulnák, hogy mennyire tájékozatlanok. Inkább tehát beszélnek. Vagy ha nem beszélések, akkor hallgatnak.

A baptista szellem éhezik és szomjazik az igére, az ige értésére, kedvét leli a Biblia kutatásában. A baptista szellemnek szenvedélye a Biblia, mert tudja, az igék Jézus Krisztusról tesznek bizonyosságot (Jn 5,39). És nekünk Krisztus az élet.

Háló Gyula

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„Hasonló a mennyek országa a kereskedőhöz is, aki szép gyöngyöket keres. Amikor egy nagy értékű gyöngyre talál, elmegy, eladja mindenét, amije van, és megvásárolja azt.” (Máté 13,45–46)

A HÉT GONDOLATA

Eddig mibe került neked a keresztyénséged akár anyagilag is? Ma kifizetheted az árát. (Kelemen S. Sándor, Beszterce)

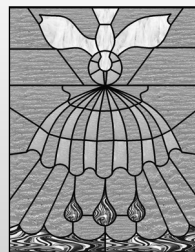
A HÉT GYAKORLATA

Van-e bármi is, amire többet áldozol, mint a hitedre, mint a lelki életed fejlődésére? Vedd számba! Aztán gondolkodj el, és ha szükséges, állítsd fel a helyes sorrendet, mert műkedvelésből nem épül igaz hit.

A HÉT IMÁJA

Égi Atyám, te tudod, milyen sokat ér nekem az, hogy gyermeked lehetek, hogy az üdvösséggel ajándékoztál meg. Segíts Szentlelked által megfizetnem azt az árát, amit nekem kell, hogy kegyelmed ne legyen bennem hiábavaló. Ámen.

A bemelegítésről

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében való keresztség az, amikor az ember először megvallja bűneit, és bűnösnek nyilvánítja magát; aztán hiszi bűnei bocsánatát Jézus Krisztus által, és megváltozik, hogy Krisztus szabálya szerint éljen, Istentől mint Atyától, a Fiútól és a Szentlélektől eredő irgalom és erő által. Aztán megvallja ezt nyilvánosan az emberek szeme előtt a külső vízkeresztség által.

Hubmayer Baltazár

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Február 6-án** 4 órakor női találkozózt szervez a **József utcai gyülekezet**, melyen *Margun Warem* (az Európai Baptista Nőszövetség vezetője) A nyaklánc gyöngyszemei címmel tart előadást. Az alkalom után szeretetvendégségre várnak minden jelenlévőt.

♦ **Február 6-án** 18 órakor a Buda-foki Baptista Imaházban a **Vox Nova Férfikar és a Harangzenekar**, valamint egy vonósegyüttes közreműködésével koncertet rendezünk. Az alkalom során **bemutakozik a Gabonamag Alapítvány**, és gyűjtést tartunk az általuk látogatott gyermekotthonokban végzett munka javára. Szeretettel hívunk minden érdeklődőt, és buzdítjuk a testvéreket, hogy hívogassunk erre az alkalomra másokat is. (a Gabonamag Alapítvány munkatársai)

♦ **Február 7-én**, vasárnap az Újpesti Baptista Imaházban (Kassai u. 26.) 17 órai kezdettel **BVSZ-vasárnapi ünnepi** alkalmat szervez a Budapesti Egyházkerület, melyre az egész egyházkerületet szeretettel várjuk. Alkalmunkon **célgyűjtést tartunk**, melynek bevételét a megpróbáltatásban levő *Filemon* lelkipásztorsalád megsegítésére ajánljuk föl.

♦ **Február 20-án** 9 órára Ne fáj fel bármit! címmel a **Fóti Ifjúsági Konferenciára** várják a fiatalokat (Ökumenikus Általános Iskola, Vörösmarty utca 4. – a katolikus templom mellett jobbra). Előadó: *Merényi Zoltán*, koncertet ad a Tűzveszély!

♦ **Április 29-május 6.** között, valamint összevaló október 7-14. napjain **szentföldi zárandoklatokat** szervez az Ökumenikus Tanulmányi Központ. A részletekről érdeklődni lehet *Gimesi Zsuzsa* lelkész e-mail címén: ssngms@citromail.hu.

Ki az igazi baptista?

Bizonyára másról is elmondható, de a baptista egészen biztos, hogy cselekvő keresztyén, aki mindig újra kérdezi Megváltóját: Mit tegyek, Uram? Ez az erényünk azonban minden más érték fölé kerekedve veszélyforrássá is lehet, és azzá is vált sok hittestvérünk esetében.

Győri Kornél

Újra advent...

...Mert továbbra is tart – és mert egy adventi evangelizációs gospel koncertről szeretnék beszámolni. Mike Sámuel és a kecskeméti gyülekezet ének- és zenekara volt vendégünk Gödöllőn 2009. december 6-án.

„Szántsd fel, Uram, megkövült szívemet” – szökött az ének advent lényegéről –, mert a legveszélyesebb bűn a hívó ember megkeményedése és az álmegetérés – mondta Sámuel. Mindenki hisz valamiben, szerelemben (Ámor), pénzben (Mammon), emberben (humanizmus), anyagban (materializmus) vagy önmagában (egoizmus). De ha az ember nem az egyedüli Istenben hisz, akkor be fog népesülni az élete bálványokkal, és a tévhitnek súlyos következménye lesz.

Advent Jézus mennybemenetelével kezdődött. Kicsoda számodra a feláradt, mennybe ment, de másodszor is eljövendő Jézus? „Ti kinek tartotok engem?” – szökött az első kérdés.

Miért beszélünk keveset a mennyországról, miért olyan távoli számunkra? Holott Jézus sokat beszélt róla, mert onnan jött. Mennybemenetele azt üzeni, hogy ez az ország létezik, ezért tartsuk ébren a szívünkben a mennyországtudatot, mert ő ott készített helyet nekünk, és vissza fog jönni értünk. Az a földi paradicsom, amit itt építgetünk magunknak, értékét veszíti, mert nem időtálló. De az életünk nem inflálódik, mert az idő múlásával egyre értékesebbé válik: minél kevesebb van belőle, annál drágább. A végső kérdés: kivel éled, kinek éled az életedet – van-e élő reménység?

Elment Jézus, de példázataiban sejteti engedet, hogy a várakozás hosszú lesz. Elment Jézus, és nem jön vissza – gondolják sokan ma is. Pedig itt van – Lelke által, másrészt: itt voltam – mondja –, csak te nem láttál meg a másik emberben. Jézust kéne észrevenned a másik emberben. Ha visszajön, vajon hogy, miben talál téged? Békülj ki ma vele, add oda magad neki, tedd őt az első helyre az életedben! Nem szavakban, hanem gyakorlatban.

„Új szövetség elfogadom, magam egészen odaadom” – hangzott a felelet a kérdésekre. 18 éneket és három bizonyágtételt hallhattunk a szolgálócsoport előadásában. Akik ilyen döntést vagy megerősítő elhatározást hoztak, boldogan énekeltek a vendégekkel: „Hadd énekeljem az Úrnak kegyelmét örökké!”

FMG (Gödöllői Baptista Gyülekezet)

Veszprémnek új lelkipásztora van

„Áldjad, én lelkem, az Urat, És egész bensőm, az ő szent nevét” – olvashattuk a Veszprémi Baptista Gyülekezet ünnepi meghívóján, idézve a 103. zsoltár első versét. A Rákosszabai Baptista Gyülekezet veszprémi misszióállomása – Urunk kegyelméből – jelentős forduloponthoz érkezett.

2009. október 4-én hálaadó istentisztelet keretében iktatta be egyházunk főtákará *Hegyi András* testvért új pásztori szolgálatába. Az anyagyülekezet lelkipásztora, *László Gábor* testvér köszöntötte a sokfelől összegyűlt népes alkalmi közösséget. A nemrég épült, modern református templom méltó környezetet biztosított az ünnephez – köszönet érte. *Mészáros Kornél* testvér bevezető igehirdetésében a jó pásztorról, Istenünk pásztorlásáról tett bizonyágot a 23. zsoltár alapján. A gyülekezet új pásztorát az 1Móz 18,22b versrészletére alapozott székfoglalójá-

ban három feladatkört hangsúlyozott, amelyeket szolgálatában szeretne megvalósítani.

A megdöbbentően rövid textus – „Ábrahám még ott állt az Úr előtt” – lényegre törő magyarázatából megtudhattuk, hogy Hegyi testvér az Igét szeretné tanulmányozni, a gyülekezet elé tárni, és megélni a teljes Szentírást.

Az ünnepi istentiszteletet a vendégek szolgálatai színezték. *Dr. Hernádi Mária* – akit *Pátkai Imre* zongoraművész testvér kísért – énekkel köszöntötte az új pásztorát. A rákoscsabai énekkar éneklését a helyi testvérekkel kiegészített vonósezenekar játéka segítette. Az örvendező közösséget a helybeliek szeretetvendégséggel bocsátották el a rendszerez istentiszteletnek is otthont adó nyugdíjasházból. Istennek legyen hála az újraindulásért!

V. I.

Lépésről lépésre (2. rész) A HIT

Lapozgatok a múltban. Keresem, hogy mikor is ébredtem hitre. Hogy jelent meg ez a csoda az életemben?

Talán nem botránkoztatnom meg a kedves Olvasót, de nem tudom. Hívó családban felnövő gyermekként olyan magától értetődő volt, hogy hiszek. Másként is tehetnék? Kisgyermekként természetes volt, hogy imádkozom, hogy Bibliát olvasok, hogy imaházban vagyunk, hogy tudják rólam az osztálytársaim is, hogy hívó vagyok (afféle papgyerek). Nem volt kérdés számomra sohasem, hogy létezik-e Isten, hogy igaz-e a Biblia, hogy van örök élet és ítélet.

Mégis.

Volt egy pont, amikor a hit *Hitté* érett bennem. Egy igekocka került elém. „Térj meg, mert...” – na akkor valami mást éreztem, mint addig! Mondhatni gyermek voltam még, hiszen alig múltam 14 éves. De ott, akkor hallottam először, hogy az igaz Biblia engem szólít meg, hogy a Szentlélek a gondolataimat birtokba veszi, hogy valami új kezdődött el. Aznap lett szörnyű kinná osztálytársaim káromkodó beszédének hallása. Emlékszem, hogy az iskolában, szünetben az udvar melyik pontján álltam, amikor először szinte fizikai fájdalomként élttem meg, hogy Istent szidják. Régen volt. 35 éve már ennek.

A hit az igazi megtérésen keresztül az elhíváshoz vezetett, engedelmes-séghez, elinduláshoz. Nagyszerű dolgokat éltem meg.

Segített a fájdalomban, a próbában, a gyászban is.

A hitetlenséggel viszont nehezen tudok mit kezdeni azóta is. Miért, hogy sokan nem fogadják el azt, ami, Aki számomra magától értetődő valóság. Más úton járnak, tagadják, támadják az Urat.

Ateista katonatársam jelenik meg előttem, aki a sokszor hallott provokációt mondta: „Ha Isten létezik, akkor itt, öt percen belül sújtson le rám!” Hogy magyaráztam neki, hogy nem jó úton jár, hogy ne képzelje, hogy Istennel szemben ő mondhat ki ítéletet, hajthatatlanul nem hitt, ítélete felé száguldván.

A hit kapaszkodó számomra. Hogy az Úr szól hozzám. Hallom a szavát. Sok éve hallott ígék elevenen élnek bennem, mert az Úr mondta. Vannak ígék, amelyeket ígéretként hordozok a szívemben, vannak bátorító és figyelmeztető üzenetei az Úrnak. Néha mintha beporosodni látszaná-

nak, hiszen még nem teljesedtek, de tudom, hogy az Úr minden szava igaz. Néha megpróbálja a hitemet, enged összeroskadni, de felemel, és új erőt ad, bátorít a szolgálatra.

A hit küldetés! Továbbadhatom az Úr ígét, hiszen rám is bízta. Érdemem nincs. Kegyelmeiből választott ki, hívott el, erősített meg, küldött különféle szolgálati területekre, és tudom, hogy célja van velem. Amikor alkalomról alkalomra szószerűkre állok, hiszem, hogy többről van szó, mint a látható, hallható valóság. Ha nem hinnék abban, hogy Isten jelen van az igehirdetésben, nem prédikálnék többet. Esztelen szócséplés lenne nélküle az egész. De hit által tudom, hogy cselekszik. Hogy nemcsak hozzám szólt, hanem üzenete eljut a gyülekezet tagjaihoz, az ígehallgatókhoz is.

A hit bizalom! Imádságban az Úrhoz jöhetek. Mint gyermekkoromban szüleimhez futottam (édesanyámhoz néha még ma is!), úgy jöhetek hozzá! Megszólíthatom: Abbá Atyám! Elmondhatom, hogy mi ért, hogy mi fáj, hogy minek örülök, hogy mit nem tudok megoldani, hogy mit nem bírok elviselni, hogy miben kell a segítsége, hol fogott el a türelmem, és zakatolva, zaklatottan, zúgva kezdem, aztán megnyugszom. Mert „Jézus karjára bizon hajtom fejem le én...”.

A hit hálaadást érlel a szívemben.

A hit gyakorlati tapasztalat.

Próbálhatom definiálni, de akinek nincs, nem fogja fel. Ha valaki a bennszülötteknek, akik még az elektromos áramot sem ismerik, a számítógépről kezdene beszélni, semmit nem értenének belőle. De ha megmutatná, kezükbe adná a billentyűzetet, az egeret, hamar ráérznének, hogy miről is van szó.

Olyan szívesen adnék hitetlen embertársaimnak hitet. De nem tudok mást tenni, mint beszélni Jézusról mint megfeszítettéről, mint feltámadott Úrról, a Megváltómról.

Hogyan is higgyenek abban, akit nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül? És hogyan hirdessék, ha nem küldettek el? Így van megírva: „Milyen kedves azoknak a jövőtele, akik az evangéliumot hirdetik!” Csakhogy nem mindenki engedelmeskedett az evangéliumnak, ahogyan Ézsaiás mondja: „Uram, ki hitt a mi beszédünknek?” A hit tehát hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által (Róm 10,14-17).

Mészáros Kornél

Jelentkezési lehetőség teológiánkra

A Baptista Teológiai Akadémia felvételt hirdet **államilag finanszírozott** képzéseire a 2010/2011-es tanévre. A képzések, az egész életen át tartó tanulás jegyében, minden korosztály előtt nyitottak.

Teológia alapképzési szakra (BA). A képzés során három specializáció választható:

- *gyülekezeti lelkipásztor*: azoknak, akik élethivatásként szeretnének klasszikus lelkipásztori feladatokat ellátva szolgálni (igehirdetés, lelkigondozás, tanítás...);

- *missziói*: azoknak, akik szeretnének felkészülni bibliakörvezetói, ifjúságvezetói, evangelizációs munkatárs, misszionáriusi feladatok valamelyikére is;

- *szociális lelkigondozó*: azoknak, akik szakszerűen szeretnének segítséget nyújtani testi-lelki terhet hordozó embertársainknak.

A szakon teológus szakképzettség szerezhető. A képzés ideje négy félév.

Teológia mesterképzési szakra (MA). A képzésre elsősorban (de nem kizárólag!) azok jelentkezését várjuk, akik hittudományi alapképzési vagy főiskolai diplomával rendelkeznek. A szakon okleveles teológus (MA in Theology/Divinity) szakképzettség szerezhető. A képzés ideje négy félév.

Kántor alapképzési szakra (BA) olyan érdeklődőket várunk, akik szakszerűen szeretnének részt venni az ének-zenei szolgálatban. A szakon kántor szakképzettség szerezhető. A képzés ideje hat félév. A szakon belül választható képzési irány: ifjúsági zene (gospel).

A jelentkezési lap letölthető intézményünk honlapjáról (www.bta.hu), vagy a Tanulmányi Hivataltól igényelhető (cím: 1068 Budapest, Benczúr u. 31.; tel.: 06-1-342-7534/129 vagy 06-20-886-0846; e-mail: tanulmanyi@bta.hu).

Dr. Almási Tibor
rektor

Hit

„Ha az emberek nem hisznek Istenben, akkor nem az történik, hogy nem hisznek, hanem hogy mindenfelében hisznek.” Gilbert Keith Chesterton

A barátom szokta mondani, hogy a macska a tetőn is egy magasabb lény, de nem érdemes benne hinni. Mindenki hisz, hiszen hit nélkül nem élhet az ember. Hiszünk és bízunk mindenfelében, naponta folyamatosan. Hisszük, hogy amit megesszünk, megiszunk, nem lesz halálos számunkra. Hittel ülünk fel a kerékpárra (ha felülünk), szállunk buszra, vonatra, repülőre, remélve, hogy megbízhatunk benne, és célba juttat. Néha persze hitetlenkedő hittel tesszük, de tesszük. Tehát ilyen értelemben nincs is hitetlen ember. Bizalomról van szó. A probléma és az ember tragédiája abban áll, hogy képes mindenfelében hinni, bízni, de nem a teremtő és megváltó Istenben, aki a Bibliában, a történelemben, valamint a Fiában kijelentette magát. Aki az örök létező, szent szerető igazságos Úr, és Krisztusban Atyánk. Az ördögök is hiszik, hogy van Isten, és rettegnek tőle, mert nem hisznek benne. Nem elég tehát hinni létezését, hanem vele való szoros kapcsolatot, életformát jelent a hit. Ilyen volt Ábrahám hite. Isten megmondta neki, hogy induljon, és elindult. Áldozza fel egyetlen fiát, akit nagyon szeretett, és készen lett volna rá. Jézus hitt az Atyában, és tette, amit mond, teljes bizalommal, engedelmisséggel. Te hiszel? Mit jelent ez az életedben? Vallásos vagy, vagy hiszel is? A kettő nem ugyanaz. Minden hívő vallásos, de nem minden vallásos hívő. A fenti idézet szerint nem akármiben hisz, hanem a nem akárhelyen, Krisztusban. Ez a hit nekünk és gyermekeinknek, társainknak, a modern embernek is. Tragikus látni, amikor minden zöldséget elhisz az ember, de az igazságot elkerüli, visszautasítja. Aktuális a hit. Aktuális a bizonyágtétel.

Ha Jézus visszajön, ezt a belénk plántált hitet fogja keresni. Vajon talál-e majd ilyen boldogító, üdvözítő hitet bennem, benned, mely elég lesz az üdvbe való beemelésre is?

Bayer György

Igehirdetők a mérlegen (III.)

„Míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek” (2Kor 9,22–27)

„Kockázatos, hogy valaki az 'én' legyen, aki prédikál, aki beszél – az az én, aki azzal, hogy prédikál és amikor prédikál, feltétel szabása nélkül elkötelezi magát, kitereti az életét, hogy amennyire lehetséges, betekintsenek a lelkébe, s lásák! Kockázatos, hogy valaki ilyen 'én' legyen! Ezért a pap idővel rájött arra, hogy megértse mindenki: senki ne akarjon szembenézni vele. Hiszen – vélte – nem róla, hanem a tárgyról van szó. S ezt megcsodálták mint rendkívüli haladást a bölcsesség terén, hogy a beszélő valamiképpen megszűnt 'én'-nek lenni – ha ugyan lehetséges ez –, tárggyá lett. Ilyetén módon most ugyancsak könnyűvé vált papnak lenni. Aki beszél, az már nem prédikál, csak éppen arra használ föl néhány pillanatot, hogy elmélkedjék. Egyről s másról elmélkedjék! Ez látható a beszélőn, tekintete nem is annyira emberhez hasonló, mint inkább azokhoz a kőből faragott alakokhoz, amelyeknek nincs szemük. Ezzel tátongy mélységet támaszt maga és hallgatói között, szinte olyan tátongy mélységet, mint amilyen elválasztja a színészt a színházi közönségtől. S azzal, hogy az, amit előad, csak éppen 'elmélkedés', olyan tátongy mélységet támaszt maga és között, amit mond, mint amilyen a színész meg a költő között van. Ami a maga személyét illeti, most már kívül van azon, amit tesz: csupán néhány pillanatot elmélkedés-re használ föl.

Így vonul félre a beszélő 'én'-je. A beszélő most már nem 'én', hanem valami dolog, elmélkedés. S

amikor így az 'én' szerepét veszti, ennek következtében szerepét veszti természetesen a 'te' is. Szereped vesztet te is, a hallgató, elvesztetted azt, mintha a beszéd hozzád szólna, hozzád, aki itt ülsz. Sőt hamarosan odafejlődött a helyzet, hogy személyeskedésnek minősítették, hogy 'én' szóljon a 'te'-hez. De ha ez

nem lehetséges, akkor befellegzett a prédikálásnak. Mert ez a helyzet, amikor csak elmélkednek. Az elmélkedés során ugyanis sem a beszélő, sem a hallgató nem kerülnek közel egymáshoz, az 'elmélkedés' teljesen megbízható módon biztosít az ellen, hogy személyességre kerüljön a sor: nem én, a beszélő, vagyok az, akiről szó van, s nem is te, a hallgató, vagy az, akihez szól a beszéd, hiszen csak éppen elmélkedünk. Hogy cselekszem-e azt, amiről beszélek, az nem érdekelt téged, mert csak az a fontos, hogy az elmélkedés helyes legyen. Engemet sem érint, amit mondok, mert hiszen magamnak is tartozom annyiival, mint másnak, mármint azzal, hogy saját magammal se személyeskedjem; s azzal sem törődöm, hogy te, a hallgató, megcselekszed-e azt, amiről itt szó van, de te se törődjél vele, mert mi csak elmélkedünk, és legfőképpen az a kérdés vehető fel, hogy az elmélkedés kielégített-e téged.”

Az igehirdető és a hallgató viszonyának ez az elszemélytelenedése Kierkegaard szerint az egyház számára azért veszedelem, mert csak a személyes bizonyágtételként megszólaló és a hallgatót személy szerint megszólító igehirdetés vonhatja a lelket a Keresztre feszítettéhez. Viszont csak a Keresztre feszítettél való élő, hitbeli közösségben érlelődhetik az ember követtévé, a most még szükségképpen harcoló (és még nem diadalmaskodó) gyülekezet hűségese vitézévé.

(A dán eredeti alapján: Podmanický Pál)
Szabó László

Házasság hete 2010

Kapcsolat – elköteleződéssel

Helyi kezdeményezések

Bátorítunk minden gyülekezetet, hogy saját programokkal, előadások tartásával, házaspáros alkalmak szervezésével csatlakozzanak a mozgalomhoz.

Az interneten (www.hazassaghete.hu) a Programok menüpont alatt megtalálhatók településenként ábécérendbe szedve azok a programok, amelyeken részt lehet venni.

Ezenfelül bátorítunk minden házaspárt, hogy ezen a héten kereszenek alkalmat arra, hogy egymás iránti szeretetüket és elköteleződésüket megerősítsék. Ünnepeljék meg házasságukat!

Az idei rendezvény „házaspár-arca” *Süveges Gergő és felesége, Rudan Margit.*

„Nap mint nap dolgozunk azon, hogy a kapcsolatunk élő maradjon.” (Előzetes a *Family* magazin februári számában megjelenő cikkből. A Süveges házaspárral beszélget Sz. Kiss Mária.)

Nem könnyű manapság olyan közismert és kedvelt személyiséget találni, aki harmonikus, boldog – sőt mi több: első... – házasságban él, s aki mindemellett a hitéről is őszintén mer beszélni a párjával együtt. A házasság hete programsorozat arcainak kiválasztása ezért évről évre komoly fejtörést okoz a szervezőknek. És – valljuk meg – nem kis nyomás nehezedik arra is, aki igent mond e nemes felkérésre, hiszen nyíltan vállalt boldogsága irigységet vagy kétkedést válthat ki az emberekből. Vajon hogyan vélekednek erről a kérdésről a rendezvény idején arcai?

– *Mi futott át először a fejükben, amikor meghallották, hogy Önökre esett a választás? Könnyen mondtak igent?*

Gergő: Azt hiszem, nem vagyunk különleges család. Tíz éve vagyunk

házasok, négy gyermekünk van, igyekszünk megélni katolikus hitünket, helytállni a mindennapokban. Sok ilyen család van még rajtunk kívül. Bizonyára többen vannak, akik nálunk hitelesebben, szebben, lelkesítőbben tudnak tanúságot tenni arról az útról, amelyen járnak. Azt hiszem, egyetlen oka van annak, hogy közülük idén ránk esett a választás: az, hogy én látszom a tévében. Szóval a dilemma ez: semmivel sem vagyunk jobbak, „ügyesebbek” sok más, hozzánk hasonló házaspárnál, csak jobban látszunk másoknál. Nem „a” példa, legfeljebb egy példa vagyunk az ezen az úton járó családok közül.

Margit: Olykor tényleg találkozunk irigységgel és kétkedéssel. Nem tudunk mást tenni, mint újra és újra elmondani: az, hogy jó házasságban élünk, csak kisebb részben a mi érdemünk. Isten kegyelme, a beléfogódzás akarata nélkül nekünk sem menne. És azt is tudjuk, hogy sokan vannak, akik – akár önhibájukon kívül is – másképp kénytelenek élni. Rengetegen vannak, akik emberfeletti küzdelmet folytatnak, hogy egyedül is képesek legyenek tisztességgel nevelni a gyermekeiket. Akadnak olyanok is, akiknek nem adatik meg a család, és erről sokan nem tehetnek. De mi csak azt tudjuk elmondani: eddig azt tapasztaltuk, hogy az út, amelyen mi is járunk, boldogságra vezet.

Gergő: És persze azt is, hogy a hűség: érték. A felelősségvállalás: érték. Az elköteleződés: érték...

(A cikk teljes terjedelmében a *Family* magazin februári számában olvasható.)

A házasság hete programjai

Központi rendezvények Budapesten *Helyszín a Pilinszky kávéház*

Február 4., csütörtök 14 óra

Nyilvános sajtótájékoztató, *Novotny Zoltán*, a Protestáns Újságírók Szövetségének elnöke vezeti.

Meghívott vendégek: *Bíró László* püspök, az MKPK családpsztorációs referense; *Fabiny Tamás* evangélikus püspök; *Dányi Zoltán* református lelkész; *Kormosné Debreczeni Zsuzsa*, a Nagycsaládosok Országos Egyesületének szociálpolitikai ügyvivője; *Süveges Gergely és Margit*.

A házasság hete programjait *Péterfai János* koordinátora mutatja be.

Február 8., hétfő 18 óra

A Házasság és család című könyv bemutatója (Új Ember Kiadó). *Süveges Gergő* beszélget a szerzőkkel: *Feketéné dr. Szakos Éva*, *dr. Hámori Antal*, *Hortobágyiné dr. Nagy Ágnes*, *dr. Horváth-Szabó Katalin*, *dr. Király Miklós*, *dr. Kopp Mária*, *Kuminetz Géza*, *Martos Tamás*, *Török Péter*.

Február 9., kedd 18 óra

Beszélgetés *Süveges Gergő*vel és *Rudan Margittal* az elköteleződésről, valamint *Gary Chapman* Egy-másra hangolva című hangos könyvének – melyet *Süveges Gergő* olvas fel – bemutatása (Harmat Kiadó). Az alkalom után *Süveges Gergő* dedikál. A beszélgetést vezeti *Győri Virág*, a *Family* magazin főszerkesztője.

Február 10-12-ig mindennap 18 órakor

Dr. Pálhegyi Ferenc előadás-sorozata „A házasság elköteleződés” címmel.

Február 14., vasárnap 18 óra

Ünnepi istentisztelet a Deák téri Evangélikus Templomban. A Süveges és más jelen lévő házaspárok áldása.

Február 14., vasárnap 18 óra

A Magyar Házas Hétvége Mozgalom hagyományos ünnepi szentmiséje a házasság világnapja alkalmából (Belvárosi Nagybldogasszony Főplébánia, V. kerület, Március 15. tér 2.). *Bíró László* püspök, a MKPK családreferens püspöke, a Magyar Katolikus Családegyesület elnöke szolgál.

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

William Paul Young A viskó

Az utóbbi idők egyik legnagyobb könyvsikere, rövid idő alatt nyolcmillió példányban fogyott el! A sok vitát kiváltó regényről azt tartják, hogy olyan hatással lehet korunk keresztyénségére, mint A zarándok útja a maga idejében. A sokat megélt színész, *Demi Moore* a Twitteren keresztül ajánlotta rajongóinak és férjének, mivel ő maga „sorsfordító erejű” üzenetre talált a könyv elolvasása közben.

Szubjektíven

Ács volt. Ma akár hálózatszerelő vagy kiadványszerkesztő is lehetne. Felvonná a telefont, és átadná azzal, hogy Marcsi keres az autószalomból. Olcsó étterem sarkában, kiürült kávécsészék felett mondaná el tizenkét, napi akatologatástól – telefonmarketingtől – előadáson üléstől – ZH-ra tanulástól – gyerekek után szaladgálástól elfáradt barátjának a boldogság titkait, és próbálná a fejükbe verni, miért is ülnek ott.

Kicsit nehéz ezt elképzelni, amíg az ember Istent egy régmúltból itt szakadtként képzelel el, „mint egy öreg nagyapót, hosszú, fehér szakállal, mint amilyen Gandalf Tolkien könyvében, a Gyűrűk Urában”. De... „A Viskó örökre megváltoztatja mindazt, amit Istenről gondolsz” – olvastam többek között egy könyvajánlóban karácsony előtt. Másvalaki a hatását A zarándok útjához hasonlította, megint más pedig az eladási listák élére jósolta.

(Ennél a pontnál szoktam úgy dönteni, hogy íme egy könyv, amit nem olvasok el. A semmiből jött író magasra törő hirtelen sikere, amiről csak szuperlatívuszokban hallok beszélni... Gyanús.) *Valakinek tudtam, hogy jó lenne karácsonyra, ezért vettem meg. Először. Másodszor már magamnak.* (K. E.)

Szubjektív könyvajánló

Eveig szenvedtem attól, hogy nem vágyom Istennel kettesben maradni. Köszönöm, megvagyok nélküle. Gyötört is emiatt a bűntudat, hiszen „jókeresztény” volnék, így nem illik ilyet éreznem. Elképzelésem sem volt, mi lehet a baj, hiszen ezer meg ezer igeverset tudtam az Atya szeretetéről, és az eszemmel tudtam, hogy nincs mitől félnem. Néha sok idő kell ahhoz, hogy az információ a fejedből a szívedig eljusson – vallom én is *Adrian Plass*-szel együtt. Isten maga harcolt értem, és az információ ezen útjáért a szívemig. Ehhez sokat kellett vergődni az értelmetlen bizonyításkényszeremben; szabad volt átélni mégis-csodákat; hányingerrel küzdve, megszégyenülve barátot bevonni bűntől való szabadulásba, mert más-hogy nem volt már esély; kellett keresni Istent egyedül, párban, csapatban; Írásban és mások szeretetében; és el kellett olvasni egy könyvet, ami „véletlenül” került elé. Bátor írás.

Egy gyülekezetbe járó édesapa az amerikai álomban. Mindene megvan – egy szörnyű délutánig. Vesztesség éri, és végül ilyen lelkiállapotba kerül: „...és egyébként is, mi értelme volt Istent követni? Mire jutott vele?... Igen, Isten valóban szerethette Nant (a feleségét), aki nem volt olyan balfácán, mint ő. De neki elege volt Istentől és a vallásból, iszonyodott az összes kis vallási társasági klubból, amelyek létezésének semmilyen hatása nem látott a környezetükben. Igen, Mack ennél többet akart...” Meg is kapta. Lehetősége nyílt szemtől szembe átbeszélgetni egy hétvégét a Szentháromság tagjaival, ahol az Atya funkzenét hallgat, Jézusnak nagy orra van és piszkos a térde, a Szentlélek pedig keretet gondoz, fraktális formában. Témáik az ember szabadsága, a Szentháromságon belüli „hierarchia”, bűn és büntetés, a hatalom nélküli kapcsolat, szenvedés a földön, ítékezés mások felett, a vízen járás hogyanja (zokniban vagy anélkül).

Felháborítón szétfeszegette vallásos kliséimet, megszokott kereteimet és biztonságos magányomat. Arcátlanul közel hozta Istent, először magam is megrettentem, mennyire.

Hiszem azt viszont, hogy a könyv célja nem az volt, hogy válaszokat adjon, hanem az, hogy kérdéseket tegyen fel. Nem lefestette nekünk Istent, hisz ezt nem tehetjük meg, hanem összetörte azt a képet, amit megfestettünk magunknak, bebetonoztuk és leborul-

tunk imádni. A saját öntvényünket, nem azt a szuverén és hatalmas, minden percben odaadón szerető Istent, aki maradni akar.

Nyugodtan el lehet hinni, hogy az az Isten, aki létrehozta a teacserjét, a citromfát, a cukornádat, aki értelmet és anyagot adott a teafilter feltalálásához, és gravitációt a tea bögrében maradásához, aki tisztában van a sejtanyagcserével, amikor kortyolok egyet, de a körülöttem magasodó hegyek is egy nagyszerű ötletébe kerültek mindössze – nos ez az Isten áll mellettem, a hegyekért ugyanúgy rajong, mint én, fogja a kezem, képes átölelni, és azt mondani: Édesem, illenék lefeküdni, mert hajnali három van, és holnap fáradt leszel...

Ettől az iránta való tisztelem nem csökkent, sőt! Még mélyebbé vált általam, hogy látom: mi mindenre képes értünk, milyen messzire megy el. Magának akar, hogy lássuk be: az elvárások tengerét magunknak csináljuk, de még ezeken is felül lehet és kell emelkedni. Ha egyensúlyba kerülsz önmagaddal, megszűnsz állandóan önmagaddal foglalkozni, és nemes egyszerűséggel csak betöltöd a neked szánt helyet. Ezért tesz meg mindent értünk Isten.

Olvassátok, szaladjon fel a szemöldök, gondolkodjatok, kezeljétek a helyén(!), és akinek inge, vegye magára!

Szeretettel:

Kovácsné Enikő

egy különösen kedvelt gyermeke az Úrnak

Az Istentől származó öröm

Az isteni öröm nem szertelen, és kizárólag isteni, mennyei dolgokból nyeri létezését, illetve csak azokban tevékenykedik. A hívő az Istentől származó örömeiben örül: Bűneinek megbocsájtása felett. A neki megjelent isteni kinyilatkoztatás felett. Az Istenben megnyert békesség felett. A bűn felett való győzelem miatt. A bűneink következményeitől (sors átka) való szabadulás felett. Az Isten, Krisztusban elrejtett titkainak megjelenése felett. A Szentlélek elnyerése felett. A hiábavalóságoktól való szabadulás felett.

(Dékány Elemér József)

Képes híradás

A karcagi gyülekezet és körzet nyugdíjas istentiszteletén részt vett testvérek. Pintér József és felesége, Gizike néni házasságuk 50. évfordulóján a karcagi imaházban

Hirdetőjének kell lenni

(Egy idős lelkipásztor bizonyágtételéből)

Hadd mondjam el, ahogyan benem fokozatokban is szemléltethető módon alakítgatott az isteni igé! A már említett pillanattól kezdve éreztem, hogy nem csupán általánosságban beszél az emberhez Isten az ő igéjében, hanem célirányosan, személyhez szólóan is, úgy, hogy már nem tudunk kitérni előle. – Ezután pedig úgy, hogy a megértett és elfogadott igének szóban, tettben és életvezetésben is hirdetőjének kell lenni. Zsákmányként megtartani, vagy Jézus szavaival mondva, eladni nem szabad az igekincseket.

Végül pedig, amikor már úgy szólt Isten hozzám, mint Péterhez, Jánoshoz vagy a többiekhez: „Jer, kövess engem!” – ekkor (Pétereknek dereglyéiket ki kellett vonni a partra, evezőiket félredobni, hálóikat, halászszerszámaikat pedig szegre akasztani) számomra is csak ez a lehetőség maradt. Tehát a megélhetésem „eszközeiről” le kellett mondani. Ez talán a legjobban megköti az egyébként engedelmesre hajló szívét...

Tehát nem a sikereknek, hanem egyenesen a szenvedéseknek kell elébe néznie minden elhívottnak!

Az ige rabságába esett tanítványnak az isteni üzenetet akkor is szólania kell, ha hallják, vagy nem hallják! Az elfogadás vagy elutasítás már az ember dolga!

Magam az elhívásnak engedelmeskedve először a teológiai szeminárium munkádjába ültem be, hogy pár évig avatott tanítók lábánál tanuljak. A legelső ismeret, amelyre szert tettem, pironkodva vallottam be magam előtt, az a felismerés volt, hogy még nagyon keveset tudok. Tehát éppen a tizenkettedik órában kezdtem el „hallgatással” tanulni a szent tudományokat, de abban a csendes és szívemben titkon táplált reményben, hogy rajtam is beteljesedik talán Jézusnak ez a mondása: „Minden írástudó, aki tanítványává lett a mennyek országának, hasonló ahhoz a gazdához, aki újat és őt hoz elő az ő éléskamrájából”.

E. Maximus

"Aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözlül." De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan is higgyenek abban, akit nem hallottak? Hogyan hallják meg ige hirdető nélkül? És hogyan hirdessék, ha nem küldettek el? Így van megírva: "Milyen kedves azoknak a jövőtele, akik az evangéliumot hirdetik!" Csakhogy nem mindenki engedelmeskedett az evangéliumnak, ahogyan Ézsaiás mondja: "Uram, ki hitt a mi beszédünknek?" (Róma 10,13-16)

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

Az Akik Hazamentek rovatban csak híradást jelentetünk meg egy-két mondatban (200–500 karakter, ez körülbelül 10 sort jelent).

ORGOVÁNY: Szabó Józsefné Ficsór Hermína testvérünket 85 esztendősen hívta haza Megváltó Urunk. Gyülekezetünknek hűséges szolgálója – előjárója és pénztárosa – volt hosszú éveken keresztül. 2009. december 27-én búcsúztattuk dr. Almási Tibor és Sinkovics Sándor lelkipásztorok, valamint népes gyülekezet körében. „Boldogok, akik az Úrban halnak meg.”

A XVI. sz. végén az angliai puritánok törekvése az volt, hogy a reformatori ismereteket elfogadva és következetesen megvalósítva a teljes egyházi és társadalmi életet a Bibliához igazítsák. Ennek során készek voltak az évszázados egyházi hagyománnyal szemben is a Szentírást követni, és a lelki életnek ugyanolyan jelentőséget tulajdonítottak, mint a tiszta tanításnak.

E teológiai megvilágosodás és lelki mozgalom sodrában jött létre a XVII. sz. elején az első baptista gyülekezet, miközben teljesen nyilvánvaló a reformáció ana-

baptistáival való lelki egység.
(Edwin Brandt, a hamburgi Baptista Teológiai Szeminárium volt igazgatója, fordította Macher Tivadar)

H I R D E T É S E K

♦ Szegeden a Gyöngyvirág utcában a trolimegállónál IX. emeleti 3 szobás felújított lakásba fiú **albér-lőt keresünk**. 10 ezer Ft/fő/hó + rezsi + kaució. Tel.: 06-20-886-0866.

♦ Társasházak teljes körű kezelését **vállalom**. Baranyai Hédi. 06-30-408-7064.

ÉLETforma

Ki vagyok én? Mi határoz meg engem?

A génjeim, a neveltetésem, a talentumaim, vagy az ajándékaim?

Jézus azt mondja, hogy „Ti vagytok a föld sója... Ti vagytok a világ világossága...” Értékesnek lát bennünket!

Közvetlenül előtte tanít arról, hogy kik a boldogok. Fontos tudnunk, hogy a „boldog” kifejezés alatt nem valami egyszerű örömet kell értenünk. Mélyebb jelentése van ennek a szónak a Bibliában: úgy is fordíthatnánk, hogy „áldott”. Olyan emberekről szól, akik áldottak, akiknek az élete áldás mások számára, és akik Isten jelenlétében élnek az életüket, és ezért boldogok.

Érdekes megfigyelni, hogy a „nyolc boldogmondás” nem teljesítményekről szól! Hanem jellembeli tulajdonságokról: alázatról, olyan emberekről, akik tudnak még sírni, szelidségről, az igazság iránti szomjúságról, irgalmasságról, tisztaságról, békéről és áldozatvállalásról...

Kiknek is mondta ezeket Jézus? Azt gondolom, hogy nem a társadalom gazdag vagy intellektuális vagy tudós rétege volt leginkább jelen, hanem egyszerű emberek. Lehetek ott szegények, árvák, keresők, szükségét szenvedők és persze gazdagok is. Egyszóval nagyon vegyes társaság. Nem furcsa ez? Mi azt gondolnánk, hogy az igazán értékes emberek azok, akik valami nagy teljesítményt hajtottak végre. A Biblia nem ezt tanítja.

Mi határoz meg engem? Hogyan is lehet az én életem só és világosság? Úgy, ha kifejlődik bennem a krisztusi jellem, ha életem fejlődése során egyre inkább hasonlónak válok Krisztushoz. Csodálatos, hogy ebben egyenlőség van szegény és gazdag, szerényebb képességű és tehetséges ember között. A világnak nem „profikra”, hanem Krisztust követő emberekre van szüksége...

Amin érdemes elgondolkoznunk

Önértékelésemre mi van nagyobb hatással? A teljesítményem, vagy a formálódó jellemem?

Megtérésem óta mennyire bonthatkozott ki bennem a krisztusi jellem?

Varga László Ottó

Mi és a szülők (3. rész)

Az 1Mózes 2,24-ben leírtakat idézi Jézus a Máté 19,5-ben, azaz bibliai alapja van két fiatal – egy férfi és egy nő – új élete szülők nélküli megvalósulásának, új helyen, új körülmények között.

Városban, a lakásviszonyok miatt (albérlet, munkásszállás) nehezebb a beilleszkedés. Ha vidékről kerültek fel a fiatalok, gyakran hazautaznak, a gyülekezet nagyobb létszáma miatt tartózkodóbb a légkör, nehezebben megy az ismerkedés. Más a helyzet, ha a gyülekezetben nőttek fel, akkor viszont a szűk lakásviszonyok miatt adódhatnak esetleges konfliktusok a fiatalok és a szülők, illetve a még otthon lévő családtagok között.

Mindkét fél engedékenysége, hívő lelkülete kell a békesség megőrzéséhez, az okos alkalmazkodáshoz, a tisztességes leváláshoz.

Falun és városban is kezdetben rászorúlnak a fiatal házaspárok a szülők, a

rokonok, sőt egyes sürgős esetben a gyülekezet anyagi támogatására, adott lehetőségen belül. Nekik kell döntenük: mikor mennyit fogadnak el ebből a későbbi esetleges problémák elkerülése miatt. Gyülekezeteink rokoni kapcsolathálózata a jelenkor fontos problémája: félig tréfás kérdés: „Mondd meg, ki vagy!” – majd tíz perc múlva én mondom meg, milyen fokon vagyunk rokonságban!

Gyermekkori álmom: egy óriási, nagy házban együtt élni összes rokonommal. Ma már tudom, jó, hogy ez a családi-rokoni alakzat ilyen formában nem jött, nem jöhet létre. Mindenkinek saját családot kell alapítania, saját családját kell szeretnie elsősorban, egymás szeretete – benne a rokonsággal kiépített szeretetteljes kapcsolat csak így lehet hiteles és valóságos.

Igei alapja: „*Én és az én házam népe az Úrnak szolgálunk*” (Józs 24,15b).

Nagy Sándor

Családi találkozó

2009. december 31-én a Lovász család találkozott Balatonföldváron. Nagyon kedves együttlét volt, ahol több generáció lehetett jelen (bár nem mindenki). Családunk a Somogy megyei Inkéről (volt Böhönyei körzet) származik, és azóta sokfelé élünk. Hálásak vagyunk, hogy Isten több nemzedéken át gondviselő és kegyelmes volt hozzánk, ezen az alkalmon ennek állítottunk „emlékoszlopot”.

Horváthné Lovász Márta

RÉSZVÉTELI DÍJ: 1000 FT
(A jegy magában foglal egy állófogadáson való részvételt is!)

HELYSZÍN: HÁLÓ KÖZÖSSÉGI KÖZPONT
Budapest 1053, Ferenciek tere 7-8. III. lépcsőház II. emelet (Kárpátia udvar)

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ ÉS JEGYRENDELÉS:
Háló Gyula Kapitány Zsolt
20/886-0010 20/886-2633

www.leonardoklub.hu

LEONARD • KLUB
KULTÚRÁLIS PROGRAMSOROZAT
FIATAL FELNŐTTEKNEK

FEBRUÁR 18. 18³⁰

Google demokrácia. Van ott valaki?

Radikális váltások a társadalmi trendekben és szokásokban egy értelmiségi szemszögéből!

Előadó // DR. KULIN FERENC
/a KRE egyetemi docense/

Koncert // DOMINKÓ ISTVÁN
/zongoraművész/